

(א) ערכין יד, (ב) בכ"י ליחא
למיכת לפיכך וגורם וכשרוא
פודה, דק"ס, (ג) [מנחות קח:
ערכין יד, (ד) [לעיל לו.
וש"נ], (ה) [בבבבות לו,
(ו) [בראשית כב, (ז) [לקמן
פג, (ח) [קידושין כח:
(ט) [עא. ד"ה ה"ז], (י) ז"ל
מקדיש כמוכר, רש"י, (כ) ז"ל
ר"ש, רש"י,

הגהות הב"ח

בְּאֵלֵינוּ וְקִטְס אֲמָרוּ בְּלֹא יִחְסוּר (לְשׁוֹן כו:)
דְּבִית סָאָה רִנִּים לְשִׁלָּם: **מַטְעֵי**
לְבִית סָאָה דִּהֵינּוּ מֵאֲמֵן וְחִמְשִׁין לְכָל
חַד כְּדֵאֲמָרְנָן בְּלֹא יִחְסוּר (לְשׁוֹן דף כו:).
וְאֵע״ז דְּלִגְבִּי מִשְׁכָּה שְׁלָשָׁה אֵלִינוּ
אֲמָרְנִין שִׁיעוּרָא לְקַמֵּן בְּהַמּוֹכֵר אִם
הַסְפִּיקָהּ (דף פב:) וְהוּא שְׁנַטְוִעִין
מִד' אֲמוֹת וְעַד ט"ז הֵסֵם בְּדַעַת מוֹכֵר
תַּלְיָא מִילְתָּא וְהוּא לְעַמּוּ דְּמֵא לְקִינוּ לִי
הֲרִילָהּ לְכַסֵּת וְלִקְטוּר מִפְּרוּמֵי וְלִי
וְהוּאֹה לְהֵן כְּמִלְלָא אֲזִירָה וְסָלוּ כְּדֵאֲמָרְנָי
הֵסֵם אֲבָל הֵכָּה בִּינִיקָה תַּלְיָא מִילְתָּא:
וְאִם הָאֵלִינוּ. קִטְסִים שְׂבִינִין:
וְכִשְׁוֹה פּוֹדֶה. אִינוּ רִנִּים לְפָדוֹת
וְהָאֵלִינוּם שְׂבִינִין וְהִקְרַקְעָה כִּפִּי שְׂבִין
הֲרִינוּ וְהִקְרַקְעָה וְהִקְרַקְעָה וְהִקְרַקְעָה

מוסף רש"י

[illegible]

מוסף תוספות

א. [ד]השתא גבי בור
ודות דלא מכחשי בארעא
אקאמי רבנ דמי שיידינה
שיורי דלא וכו' ומכח
בבית המכור דהא אין
המכור צריך ליקח לו דרך,
גבי איכות דמכשי
בארעא לא כ"ש, אדא
שיורי שייך דלא א שייך
מצי א"ל עקור אלינן
שקול וזיל. ד. ומס.
ג. [פירוש] פודה תחלה
ואיננות בשוין ותחור
ופודה את הקרקע לפי בית
רוע חומר שערס וכו'.
מוס' לעיל ח.

האיגלוט אבזל וקוינא אין לו קרקע דומיא צדור ודות דאי נפיל הצור
ויהדות ואי אפשר לתקנו אין לו עוד דרך. ומעיקרא נמי הוה ידעינן
לחמא רב הונא לאשמועינן דאי מפלי הרר שחיל להו אבזל ממרא לא
הוה מסקי אלעמיה שיש שום חידוש בצדרי רב הונא אלף האי ואפילו
הוא פריך לר' ע' והלכך כיון דליחא לאיזא אפי'
הוא פריך מציטא ומי נתיב מוקמה
ליה ר"ס כ"ע. ולמימר דבעין יפה

ומי מציטא מוקמת לה
רבא ב' תיובתא ההדמי

ומי מצית מוקמת לה לר' שמעון כר' עקיבא
והא ⁶ תניא "הקדיש שלשה אילנות ממטע
עשרה לבית סאה הרי הקדיש את הקרקע
ואת האילנות שביניהם לפיכך כשהוא
פודה פודה בית זרע חומר שעורים בחמשים
שקל כסף פחות מכאן או יותר על כן אי
שהקדיש בזה אחר זה הרי זה לא הקדיש
לא הקרקע ולא את האילנות שביניהם
לפיכך" כשהוא פודה פודה את האילנות
בשוויהן ולא עוד אלא אפילו הקדיש את
האילנות וחזר והקדיש את הקרקע כשהוא
פודה פודה את האילנות בשוויהן וחזר
ופודה בית זרע חומר שעורים בחמשים
שקל כסף מני אי ⁶ רבי עקיבא הא אמר
מוכר בעין יפה מוכר וכל שכן מקדיש ⁷ אי
רבנן הא אמרי מוכר הוא דבעין רעה מוכר
אבל ⁸ מקדיש דבעין יפה מקדיש אלא
פשימא רבי שמעון היא ורבי שמעון אליבא
דמאן אי אליבא דר"ע הא אמר ⁷ מוכר
בעין יפה מוכר וכל שכן מקדיש אלא
פשימא אליבא דרבנן וקא סבר ר"ש ⁹ כי
היכי דמוכר בעין רעה מוכר מקדיש
נמי בעין רעה מקדיש ומשייר ארעא
ואלא

ויותר בשביל הכרע דמפרש צעריכן) דהסלע לא הוי אלס מ"ח פונדיונין: פודע ציט זרע כו'. דכתיב בקרא ואס משה אחחמו וגו' ואילנות בכלל שדה דנפקא לעיל (דף סט:) מויקס שדה עפרון: ופתחות מין. חשיב יער וסופו ליתלם (י): או יותר מין. אין הערקע זרין להן והוי כמקדיש אילן אחד שאינו מקדיש קרקע וזה הא' בונה נמי מתיר ג' מוכר ג' אילנות בפרק המוכר את הספינה: בזה אחר זה. לא היה דעמו להקדיש קרקע: פון צד דין כל הקדש שלא נאמר חשבון חמשים שקל כסף אלס במקדיש שדה אחוה אלס באילן בלא קרקע לא נאמר: ה"ג ולא עוד אלא אלא אפילו הקדיש את האילנות והורו והקדיש את הקרקע כו'. לא מביעה היכא דהקדיש את האילנות בזה אחר זה ושבו לא הקדיש את הקרקע לפדות צדויהן אלס אפילו חזר והקדיש את הקרקע אחר שהקדיש האילנות בזה אחר זה שאינו פודע עם הקרקע דהא מעיקרא קדשו לזמין ובספקיה שוב את הקרקע לצדויהן לפדות גם את הקרקע סלע ופונדיון לשנה לצד פדיון האילנות צדויהן דשני הקדשות הן זה הוקדש לזמין וזה לפי חשבון חמשים ואין לנו להפסיד הקדש דמי האילנות דאמירתו לגבוה כמסירתו ללהדיעט) ומשעה שהוקדשו רצוין לפדות צדויהן בלא קרקע: מני. הך צרימא דקמני פון צדויהן דמשמע דאפילו מקום האילנות בלא הקדיש אלס צעין רעה האילנות בלא קרקע היכא דלא הקדיש ג' ציד: אילנא ר"ע האמר צעין יפס מוכר. וסבירא ליה דמוכר שני אילנות יס לו קרקע ללווק דלית ליה מתני' דהמוכר את הספינה [למן פה]. דהלווק שני אילנות בחור של חצירו אין לו קרקע אלא רבנן היא דפרשיית לעיל) וכל שכן לר"ע מקדיש ב' אילנות או ג' בזה אחר זה דיש לו מיהא להקדש מקום האילנות ויפדו אובג קרקע לפי חשבון ציט זרע חומר שעורים: ואי רבנן. דפליגי עליה דר"ע היא האמר מוכר צעין רעה מוכר: אלס מוכר כו' וצדויהן צדויהן דשני מוכר כמקדיש: שלא הקדיש חזר ודמות ונתו רעה דהיכא דמקדיש אילן לא הקדיש מקומו: ור"ש אילנא דמאן. שבא רבי עקיבא אלס רבוחינו שצדויהן ושנאה להם רבי יהודה אילנא דרבנן דר"ע היא. והאי צד"א צמוכר כו' רבנן דר"ש קאמרי

אילן ומשום הכי פשיטא ליה אלמא מסתברא דמשמיר טפי קרקע
 בזהאי אילן דמשמיר דרך בזהי צור ודום^א והא בלוקח הוי איפכא לרבי
 עקיבא דיש לו דרך כשקנה צור ודום וקנה אילן אין לו קרקע ואריי
 דפשיטא ליה טעם דנחית לשוירא דרענן אפילו בלא רב הונא
 דמיני דמוע דנחית לשוירא מחמי

לרבנן לשיר קרקע בְּהֵדֵי אֵילָן כְּמוֹ דָּק בְּהֵדֵי צוּר: וְאֵת הָאֵילָנוֹת שְׁבִיעֵיהֶם. כְּגוֹן אֵילָנוֹת סָרְק וּמִשּׁוֹם אוֹתָן אֵילָנוֹת לֹא חֲשִׁבִין לְהוֹרֹפוּיִן דִּכּוּן שֶׁאֵין טוֹעִים פִּירוֹת עוֹמְדִים לִיעֶקֶר טַפִּי מֵהַ שֶׁאֵר כְּדֹאמְרִין בְּהֶמְכּוֹר אֶת הַסְפִּינָה (א) דֵּאלֵּא אֵרִיס צִינִים מֵהוּ כו' אֵיל קַי פִּי' דֵּלֹא חֲשִׁיב רֹפוּי: אֵלֶּא פִּשְׁמֵא אֵיבֵא דְרַבְנָן וְקִסְבֵּר כִּי הֵיבֵי דְמוֹכֵר כּו'. אֲזַל כְּרִיעַ לֹא מֵצִית לְאֻקְמָה דֵּהֶא דִּכּוּן דְּמִית לְעִין יִפֵּה בְּמוֹכֵר אֵיתֵן לָן לְמִימֵר דְּמַקְדִּישׁ צִעִין יִפֵּה טַפִּי מִקְדִּישׁ אֲזַל הִשְׁמַל דְּסָבֵר כְּרֻבָּן דֵּלֹא נִחְמִי כֻּלָּל בְּמִכֵּר לְעִין יִפֵּה אֵתִי שְׁפִיר דִּלִּית לֵיהֶ בְּהֶמְשׁ נָמִי עֵין יִפֵּה:

מדמובר בעין רעה מוכר
מקדיש נמי בעין רעה
מקדיש. פירש רבניו שמואל דפריך
לרב הונא דלמא לרבנן דמשׁייר קרקע
כזדי חילן דהכא אשכח דר״ש סבר
כרבנן ואפילו הכי לא משׁייר קרקע
כמשׁייר חרוב דקאמר דינקי משדה
הקדש והא דקאמר אלל קשיא פירוש
אדקשיא לך מר״ש לרב הונא תקשי
לך דר״ש אדר״ש גופיה היכי מזלי
למימר כרבנן ותימה דהו״ל למימר
ולייטומייר וטוד דחזויהוה פירר אי

כרצבנן פשיטא דמשייר קרקע צהדי אילנות לזרוע והשתא פריך
לדרצבנן נמי לא משייר קרקע דהא ר"ש כרצבנן סבירא ליה וגראה
בדבריו הראשונים הא דאמרין אפילו לרבי עקיבא כו' והכי קאמר
ומי מצינא מוקמת ר"ש כר"ע והא ע"כ ר"ש כרצבנן ולרצבנן פשיטא
דמשייר ארעא כדקאמר לעיל וא"כ תקשי דר"ש אדר"ש דהיכי
קאמר ר"ש ידניק משדה הקדש אלף ע"כ ר"ש לדרצבנן כרצבנן
קאמר וא"כ אפי' שפיר נמי הא (א) רב הונא דקאמר אפילו לר"ע
כו' דאמיא מילתיה דרב הונא אפילו כר"ע דלדידה נמי לדרצבנא
דכרצבנן קאמר והא דאמר ואלף קשיא ה"פ ואלף קשיא דר"ש אדר"ש
ומאי משני ורשב"א פירש דלא פריך אלף לרב הונא דאי לאו דרב
הונא לא קשיא מידי דר"ש אדר"ש אלף משום דאמר רב הונא
דאי נפלי הדר שמיל לכו הוא דקשיא לן דר"ש אדר"ש דכיון דסבר
ר"ש כרצבנן א"כ לא ינקי משדה הקדש אצל אי אמרת דאי נפלי לא
הדר שמיל לכו אע"ג דר"ש כרצבנן מ"מ ינקי משדה הקדש דכיון
דאי נפלי לכו מהקדש מאליה סתמא דמלתא דעתי' שיקדש חרוב
וסאדן צהדי קרקע והיינו דקאמר ואלף קשיא כלומר לרב הונא דאמר
וא"כ נפלי הדר שמיל לכו דארא קושיא לדוכתא אמאי קאמר ר"ש
הואיל וינקי משדה הקדש: **וְכַמְּשִׁירָא אֲרַעָא.** פירש רבינו שמואל
דלא גרסין ליה ועל חסם פירש כן דמנא ליה דסבר דבעין רעה
מקדיש אי לאו מהאי דקמי צוה אחר זה לא הקדיש קרקע
והיינו דמשייר ארעא ולמאי דפרישית נמי בחזקת הבתים (ועל
דף לז): דמוכיח דבעין רעה מקדיש מדלא קתני צרישא דפודה
ווחחר ופודה י"ג לפרש נמי ומשייר ארעא כלומר דהא
פשיטא לן דלרצבנן דמשייר והיכי קאמר ר"ש לעיל דלא משייר:
הפי

וְדַקְתִּי סִיפָא דְדָלָא בְּזוֹכֵר כּו': אֵלָּא פְּשִׁטָּא רַבִּי הֵיא. דְּשִׁמְעִין
 בְּךָ כֻּלָּל שְׂדֵה וְאַשְׁמֹעִינן הֵכָא דְסָלִי נָמִי דְמַלְכָּא וְכָל הוּא מְקַדֵּשׁ צִינִין
 וְצוּמִיו שְׁרִיר מִתְּלִמְדֵי רַבִּי הֵיךְ דְּכֹאמְרִין (יְצוּמִי דָּךְ סָב: ע"ש) עַד
 צִי מֵאִיר וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי שְׁמֹעוֹן וְרַבִּי נַחֲמִיָּה כּו': אֵלָּא פְּשִׁטָּא
 הֵאֱל לִרְשָׁי אֵלֶּיךָ דְּפִלְגִין רַבִּי וְרַבִּי בְּזוֹכֵר פְּלוֹי: נָמִי בְּמַקְדֵּשׁ
 רַבִּי מְקַדֵּשׁ. אֵלֶּיךָ לֹא מִנִּית לְתוֹרָתִי לְעִיל רַבִּי אֲלִיבָא דְרַבִּי וְהִדְרִן
 חֲרוּב מִשּׁוֹם שְׂדֵה הַקֹּדֶשׁ דְּלֹא שִׁיר אֲרַעָא לַעֲזוּמָא לְלוֹךְ הַחֲרוּב
 הַהוּא. וּמִיָּה לְרַבִּי נָמִי קִשִּׁי לִידֵּיהּ אֲדִידֵּיהּ דְּקַפְרִין לְקַמֵּן [ע"ב]
 יֵטֵא הַגְּמָרָא עֲמָה לְהַקְשָׁא לִרְבִּי הַהוּא וּתְמַכּוּן לְהַעֲמִיד קוֹשִׁיא
 דְּרַבִּי עֲמִידָהּ קוֹשִׁיא לְדוֹכָתָהּ. וּמֵשִׁיר אֲרַעָא לֹא גֵרָם דְּשִׁמְעִי
 הִלְכָן מֵשִׁיר אֲרַעָא גַּבִּי מְקַדֵּשׁ^(א) קִרְקָע וְשִׁיר אֲלִינוּת לְפָנֵינוּ וְלַעֲלִי
 אִי דְקֹאמֵר מו וְאֵלָּא קִשִּׁי כּו' אֵלָּא לִרְבִּי הַהוּא מְקַשִּׁין דְּפִרְשִׁיט:

והיינו

סז א ב מיי פ"ד מהל'
ערכין וחזמין הל' יז
סמג עשין קלא וע"ש זכ"מ:
סח ג מיי שס הל' יח:
סט ד מיי שס הל' טו:

[illegible]